

استراتژی جوانان جنوب افغانستان ۲۰۲۴/۱۱/۱۲

ما جوانان جنوب افغانستان،

آماده ایم برای کشور خود کار کنیم، اما به حمایت و فرصت نیاز داریم. ما از جامعه جهانی و مسئولان تقاضا می‌کنیم که در بخش آموزش سرمایه‌گذاری کنند، فرصت‌های کاری ایجاد نمایند و برای همه، به ویژه زنان، فرصت‌های برابر تضمین کنند. ما باور داریم آینده افغانستان به آینده ما وابسته است. اما متأسفانه، صدای ما شنیده نشده، کنار گذاشته شده ایم، ناامید و بی‌انگیزه شده‌ایم. ما فقط به دنبال بقا نیستیم، بلکه خواهان سهم و فرصت برای پیشرفت و آبادانی کشور هستیم.

ما، جوانان جنوب افغانستان،

۱- از تغییرات مثبت که در سه سال اخیر صورت گرفته، مانند بهبود امنیت، کاهش کشت مواد مخدر و درمان معتادان حمایت می‌کنیم، اما نگرانی عمیق خود را درباره بیکاری گسترده، عدم دسترسی به آموزش، بی‌توجهی به حقوق اساسی بشر، اثرات تغییرات اقلیمی و عدم پیشرفت در بازسازی این منطقه ابراز می‌کنیم.

۲- ما تأکید داریم که سیستم آموزشی در وضعیت بسیار بدی قرار دارد؛ بسیاری از مدارس فاقد معلمان مسلکی هستند و ساختمان ندارند. در نتیجه، بسیاری از جوانان پس از تکمیل تحصیل، از نبود فرصت‌های شغلی و برخورد سلیقه‌ای مقامات در روند استخدام نگران هستند. به ویژه از حذف زنان از کار و تحصیل بسیار نگرانیم، زیرا این اقدامات تأثیرات منفی بر سلامت روانی زنان گذاشته و مانع پیشرفت کشور شده است.

۳- ما اعتراف می‌کنیم که نظام حاکم برخی برنامه‌های تشویقی برای جوانان اجرا کرده است، مانند برگزاری مسابقات نویسندگی میان جوانان و برنامه‌های ورزشی، اما این‌ها کافی نیستند. جوانان به موسیقی، هنر و تکنولوژی مدرن علاقه مند هستند. ما به برنامه ریزی برای توانمندسازی مردان و زنان و ایجاد فرصت‌های شغلی نیاز داریم. از جامعه جهانی و مسئولان می‌خواهیم که در آینده جوانان سرمایه‌گذاری کنند، زمینه پیشرفت آنان را فراهم کنند و صدای ما را بشنوند.

۴- قانون جدید امر به معروف و نهی از منکر تأثیرات منفی بر آزادی و پیشرفت جوانان، به ویژه زنان، گذاشته است. در جامعه افغانی، نقش مشورتی بزرگان باید مورد احترام قرار گیرد، اما ما نگران هستیم که مشکلات جوانان همواره نادیده گرفته شده و بزرگان نتوانسته‌اند از حقوق جوانان به درستی دفاع کنند. در چند سال اخیر، حضور ما در جامعه تقریباً نادیده گرفته شده است. ما خواهان یک روند هستیم که در آن بتوانیم در تصمیم‌گیری‌ها مشارکت داشته باشیم، صدای ما ارزشمند شمرده شود و موانعی که جوانان با آن مواجه هستند برطرف گردد. ما بسیار علاقمند هستیم که به مشورت‌های بزرگان گوش دهیم و آرزوی آینده‌ای را داریم که در آن مردان و زنان بتوانند آزادانه درباره نگرانی‌های خود صحبت کنند و راه‌حل‌های مناسب برای آن‌ها انتخاب شود.

۵- جوانان علاقه مندی قوی به مشارکت در روند تصمیم‌گیری دارند؛ بنابراین، باید در تصامیم و فیصله‌های فرآیند به آن‌ها نقش و نمایندگی داده شود. پیشنهاد ما این است که در سطح هر ولسوالی، ولایت و مرکز، کمیته‌های جوانان ایجاد شده و جوانان با استعداد برای این کمیته‌ها انتخاب شوند. این کمیته‌ها با حکومت همکاری خواهند کرد تا نیازهای جوانان شناسایی شود، و این امر برای اتحاد و بازسازی جامعه بسیار مؤثر خواهد بود. ما معتقدیم که تجمع و حضور جوانان به نقش و ارزش بزرگان نیز قوت بیشتری می‌بخشد. مجالس آزادانه بحث و تصمیم‌گیری در هر ولسوالی، امکاناتی برای تجمع جوانان فراهم خواهد کرد، که در ایجاد فرصت‌های بیشتر برای آن‌ها و تدوین سیاست‌ها در این زمینه نقش حیاتی دارند. برنامه‌های علمی و مجالس مشترک در این راستا تأثیر بسزایی خواهند داشت. همچنین، تأکید ما بر این است که صدای زنان در روند تصمیم‌گیری شنیده شود و همواره به برابری جنسیتی توجه گردد.

۶- ما از امیرالمؤمنین می‌خواهیم که اظهارات عمومی خود را افزایش دهد، به جوانان اعتماد کند و آن‌ها را در پست‌های مسئولیت‌دار منصوب نماید. ما همچنین از مقامات می‌خواهیم که پیش‌نویس قانون اساسی را تهیه کنند و به آموزش باکیفیت اولویت بدهند، زیرا در دنیای به‌سرعت در حال تغییر، باید به آموزش عصری همانند آموزش دینی توجه شود.

۷- ما از جامعه بین‌المللی می‌خواهیم که پروژه‌های توسعه پایدار و زیربنایی را تمویل کند تا این پروژه‌ها بتوانند به افغان‌ها در مقابله با تأثیرات شدید تغییرات اقلیمی، به‌ویژه کمبود آب، کمک کنند. ما همچنین از جامعه بین‌المللی می‌خواهیم که اختلافات سیاسی خود با طالبان را کنار بگذارد و بر بهبود زندگی ۴۰ میلیون افغان که به شدت به کمک نیاز دارند، تمرکز کند. ما از نهادهای کمک‌کننده نیز تقاضا داریم که یک مکانیزم ایجاد کنند تا نفوذ مقامات حکومتی در توزیع کمک‌ها کاهش یابد.

۸- ما از جامعه بین‌المللی نیز این درخواست را داریم که روی به رسمیت شناختن رژیم کنونی کار کند تا افغانستان بتواند با توافقات بین‌المللی هماهنگ شود. اما این به رسمیت شناختن نباید تا زمانی که حقوق اساسی و بشری زنان رعایت نشده و مشروعیت داخلی به دست نیامده است، عملی شود. این به معنای ایجاد یک مدل حکومت‌داری فراگیر است که در نتیجه مذاکرات مؤثر بین‌افغانی به وجود آید و نیازهای افغان‌ها را برآورده کند. ما از جامعه بین‌المللی می‌خواهیم که مقامات را تشویق کند تا مذاکرات بین‌افغانی را آغاز کنند، مذاکراتی که بتواند به ایجاد یک حکومت فراگیر و تعامل سودمندتر با جامعه بین‌المللی منجر شود.

۹- ما از سازمان ملل متحد درخواست می‌کنیم که افغانستان را در دستور کار جامعه بین‌المللی نگه دارد تا این کشور فراموش نشود. همچنین از سازمان ملل متحد می‌خواهیم که صدای افغان‌هایی را که در داخل کشور زندگی می‌کنند به گوش جهانیان برساند و از مهاجران و آوارگان افغان در سراسر جهان حمایت کند.

۱۰- در پایان، ما خواستار آن هستیم که جوانانی که در جنوب و سایر مناطق افغانستان زندگی می‌کنند، در نشست‌های بین‌المللی مانند روند دوحه، کنفرانس تغییرات اقلیمی و سایر رویدادهایی که به صورت مستقیم یا غیرمستقیم درباره آینده افغانستان بحث می‌کنند، شامل شوند.

این مسوده در تاریخ ۱۲ نوامبر ۲۰۲۴ در قندهار تصویب شد.